

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2019. évi június hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.192/2018/35/IV. számú ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Indokolás

A Kaposvári Törvényszék a 2019. február 4-én kelt 15.B.192/2018/35/IV. számú ítéletével I.rendű vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott (kereskedéssel elkövetett) és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt - mint visszaesőt - 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, illetve vele szemben 15.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el.

A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, továbbá megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége legkorábban a büntetés háromnegyed részének a kitöltését követő napon nyílik meg. **II. rendű vádlottal** szemben a Btk. 178.§ (6) bekezdés I. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklása vétsége miatt indult eljárást megszüntette, míg **III. rendű vádlottat** a Btk. 178.§ (6) bekezdés I. fordulatában meghatározott kábítószer birtoklásának vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *az ügyészség* I.rendű vádlotterhére súlyosbításért, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő meghatározása végett, míg *I.rendű vádlott és védője* eltérő

- a cselekmény Btk. 178.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott (tartással elkövetett) és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetteként történő - értékelés céljából, illetve ezzel összefüggésben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta és

- a lefoglalt kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalmának a pontosítása mellett - súlyosabb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazását indítványozta.

Fellebbezésének írásbeli indoklásában, valamint perbeszédében I.rendű vádlottvédője a cselekmény Btk. 176.§ (1) bekezdés III. fordulatóban meghatározott (forgalomba hozatallal elkövetett) és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetteként történő minősítését kezdeményezte. Ezen túlmenően az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmét változatlanul fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet a 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 590.§ (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indoklás helyességét. Mindez azonban csak a fellebbezésekkel érintett I.rendű vádlottat érintette, miután a felülbírálat a Be. 590.§ (9) bekezdése értelmében nem terjedt ki az elsőfokú ítélet jogorvoslattal nem támadott, **II. rendű és III. rendű vádlottakat** érintő részére, illetve rendelkezéseire.

A Be. 590.§ (7) bekezdésében írtak szerint hivatalból döntött a másodfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

E felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a Be. 592.§ (2) bekezdés c) és d) pontjaiban írt okokból - részben megalapozatlannak találta, mert az I.rendű vádlottkorábbi büntetéseiire vonatkozó adatokat, valamint a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát illetően a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes megállapításokat, illetve téves ténybeli következtetéseket tartalmaz.

Ezért a másodfokú bíróság - figyelemmel a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, illetve ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A I.rendű vádlottal szemben az 1. és 2. sorszámmal jelzett szabadságvesztés-büntetéseket egymás után - megszakítás nélkül - hajtották végre.

A Tatabányai Törvényszék 7.B.273/2010/97. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtása 2014. május 14-én kezdődött meg, ebből 2015. május 30-án bocsátották feltételes szabadságra. Ugyanezen a napon azonban fogamatba vették a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.256/2005/23. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetést, így végül - feltételes szabadság kedvezményével - ténylegesen 2016. február 4-én került szabadlábra.

A feltételes szabadság tartama - mindkét büntetéshez kapcsolódóan - ekkor kezdődött meg, így I.rendű vádlott 2017. február 3-áig állt feltételes szabadság hatálya alatt. Annak eredményes eltelte után a Tatabányai Törvényszék 7.B.273/2010/97. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetést 2015. október 14. napjával, míg a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.256/2005/23. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetést 2016. május 29. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

A Marcali Járásbíróság 4.B.63/2014/8. számú ítéletével kiszabott - végrehajtásában felfüggesztett - 1 év 2 hónap szabadságvesztés próbaideje 2017. január 13-án járt le (*I.rendű vádlott erkölcsi bizonyítványa - nyomozati iratok II/169171. oldal*).

A ..., ... utca .. szám alatti családi házban lefoglalt 225 darab lila színű tableta, valamint további 5,09 gramm tablettatöredék tiszta MDMA-bázis tartalma 25,2 gramm, az összesen 279,16 gramm tömegű sárgásfehér színű por tiszta amfetamin-tartalma 31,58 gramm, míg a 66,81 gramm tömegű

fehér színű darabos por tiszta kokain-tartalma *41,35 gramm* volt. Ez a jelentős mennyiség alsó határának MDMA-bázis esetében a 126%-át, amfetamin vonatkozásában 315,8%-át, kokain tekintetében pedig 103,3%-át tette ki.

Mindez azt jelentette, hogy I.rendű vádlotta tényállás I. pontjában írt cselekményét - a különböző kábítószerfajták összességként számítottan - a jelentős mennyiség alsó határának 545,1%-ára követte el.

Ezen túlmenően a tényállás II. és III. pontjaiban megjelölt - **II. rendű** és **III. rendű vádlottak** részére értékesített - kábítószer tiszta amfetamin-tartalma minimálisan 0,07 grammot ért el *(vegyészszakértői vélemény, nyomozati iratok I/119-122. oldal, illetve a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által közzétett táblázat adatai).*

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, olyan körtekintéssel és részletességgel, hogy az ügy ténybeli és jogi kérdéseiben megnyugtatóan állást lehetett foglalni.

A múltbeli történések rekonstruálásakor a nyomozó hatóság eredményes felderítő tevékenységéből kellett kiindulni, abból a tényből, hogy I.rendű vádlott..., ... utca .. szám alatti lakásán - tablettá, tablettatöredék és különböző színű porok formájában - MDMA-, amfetamin-, valamint kokainbázist tartalmazó készítményeket foglaltak le. Így 225 darab pajzs vagy juharfalevél alakú tablettát, illetve 279,16 gramm tömegű sárgásfehér és 66,81 gramm tömegű fehér színű darabos port, külön-külön is annyit, hogy azok egyenkénti tiszta hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

A házkutatást követően I.rendű vádlottól vizeletmintát biztosítottak, mely kizárólag amfetamin és metamfetamin (MDMA) fogyasztásából visszamaradt bomlástermékeket tartalmazott, ugyanakkor kokain bevitelére utaló vegyületeket már nem. Mindezek együttesen nyilvánvalóvá tették, hogy a lefoglalt kábítószerek nem pusztán a fogyasztási szokásaival voltak összefüggésbe hozhatók, hanem annál lényegesen szélesebb körű tevékenységgel. Annál is inkább, mert a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság további két olyan személyt is felkutatott, illetve előállított, akik - egymástól függetlenül - I.rendű vádlottértékesítői magatartását tárták fel. Ketten együtt azt, hogy tíznél több alkalommal vásároltak legalább hét gramm amfetamint, összesen 15.000 forint vételár ellenében.

Így az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a rendőrségi intézkedéssel érintett kábítószerek túlnyomó részét I.rendű vádlottmások számára történő eladás, továbbértékesítés céljából tartotta magánál. E ténymegállapítás a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Ugyanakkor a korábbi büntetésekre vonatkozó adatokat, illetve a tényállás I., II. és III. pontjaiban írt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmával kapcsolatos megállapításokat pontosítani kellett.

I.rendű vádlottkét szabadságvesztés-büntetését egymást követően töltötte le, oly módon, hogy a Tatabányai Törvényszék 7.B.273/2010/97. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetéshez kapcsolódó feltételes szabadságra bocsátás napján, 2015. május 30-án azonnal fogamatba vették a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.256/2005/23. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetést.

A Btk. 40.§ (4) bekezdés a) pontjában írtak szerint, ha a feltételes szabadság tartama alatt az elítélten olyan bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztést kell végrehajtani, amelyet a korábbi ítélet jogerőre emelkedése előtt követett el, a szabadságvesztés végrehajtása a feltételes szabadságot félbeszakítja, és a bíróság a feltételes szabadság folytatásának legkorábbi időpontját az utóbb kiszabott szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság időpontjáig elhalasztja.

Ennek megfelelően I.rendű vádlottal szemben - mindkét büntetéshez kapcsolódóan - a feltételes szabadság tartama 2016. február 4-én kezdődött meg és az

-eredménnyel - 2017. február 3-án járt le. Ezt követően lehetett azt megállapítani, hogy az elsőként végrehajtott büntetését 2015. október 14. napjával, míg az utána végrehajtott büntetését 2016. május 29. napjával kell kitöltöttnek tekinteni.

A büntetőeljárás során lefoglalt kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározása vékonyréteg-kromatográfiás vizsgálati módszerrel, egy alsó és egy felső határérték megjelölésével történik. Ebből következően - szem előtt tartva a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt rendelkezést - mindig az elkövető szempontjából legkedvezőbb mennyiséget kell figyelembe venni, így tehát azt, mely a megadott határon belül a legkisebb. Ezért a jelen ügyben is csak azt lehetett rögzíteni, hogy a ..., ... utca 19/A. szám alatti családi ház különböző helyiségeiben megtalált tabletták és tablettatöredékek tiszta MDMA-tartalma 25,2 gramm, a sárgásfehér színű por tiszta amfetamin-tartalma 31,58 gramm, míg a fehér színű por tiszta kokain-tartalma 41,35 gramm volt. Elmaradt ezeknek a jelentős mennyiség alsó határához viszonyított százalékos megjelenítése is, melyet a másodfokú bíróság pótol.

A le nem foglalt - a tényállás II. és III. pontjaiban írt - kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározásakor a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által közzétett adatokat kellett alapul venni. Ez tette lehetővé annak megállapítását, hogy az értékesített kábítószer tiszta amfetamin-tartalma minimálisan 0,07 grammot tett ki.

Ezekkel a helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása megalapozottá vált, így az - a Be. 593.§ (3) bekezdésében írtak szerint - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségére.

A cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az irányadó tényállás szerint I.rendű vádlottkülönböző kábítószereseket - MDMA-tablettákat, valamint amfetamint és kokaint - tárolt a lakásában, egyenként is annyit, hogy azok külön-külön számított tömege meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát. E készítmények számottevő része továbbértékesítés céljából volt az otthonában, átmenetileg és csak addig, míg azokért a vevők nem jelentkeznek. A nyomozó hatóság eredményes házkutatását megelőzően pedig I.rendű vádlott- rendszeres hasznoszerzésre törekedve - több alkalommal értékesített már kábítószer, mindannyiszor 2.000-2.500 forint/gramm vételáron.

A forgalomba hozatal akkor valósul meg, amikor az elkövető a kábítószer több, esetleg meg nem határozható számú személy részére eljuttatja, akár úgy is, hogy csak egyetlen személlyel áll kapcsolatban. Ez az elkövetési magatartás akkor válik befejezetté, ha a kábítószer bekerül a forgalomba és így - éppen a továbbadás folytán - megnyílik a lehetősége annak, hogy ahhoz más vagy mások is hozzájussanak. Ennyiben rokon vonásokat mutat a kereskedéssel, annál azonban lényegesen szűkebb tartalmat ölel fel.

A kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem folyamatos és rendszeres tevékenységet feltételez, olyan ismétlődő adás-vételek sorozatát, melyben az elkövető bűnöző életvitelre való berendezkedése, haszonszerzésre törekvése is tetten érhető.

A jelen ügyben éppen ez utóbbiról volt szó: I.rendű vádlottnem pusztán tárolta, rejtegette és őrizte a különböző fajtájú - egyenként is jelentős mennyiségben rendelkezésére álló - készítményeket, hanem azokból ellenérték fejében el is adott. Ez okból törvényes cselekményeinek a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő (kereskedéssel elkövetett) kábítószer-kereskedelem büntetteként történő értékelése.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés nem volt megalapozott.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság részben tévesen, részben pedig pontatlanul tárta fel.

A bűncselekmény tárgyi súlyának meghatározásakor nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az elkövetés a jelentős mennyiség alsó határának az ötszörösét meghaladta.

Helyesen az súlyosító körülmény, hogy I.rendű vádlotta visszaesői minőség megállapításához szükséges mértéken túl is többször volt büntetve. Legutóbb új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt, mely a jelen ügyben terhére megállapított bűncselekménnyel egyezően, ugyancsak a Btk. XVII. Fejezete alá tartozó egészséget veszélyeztető bűncselekmény. (Ennek ellenére a *hasonló bűncselekményekként* való nevesítésük nem szerencsés, mert ezt a kifejezést a büntető törvény dogmatikai rendszere - más tartalommal - a különös visszaesés egyik fogalmi elemeként értelmezi.)

E bűncselekmények országos és helyi szinten jelentkező nagy gyakorisága értékelendő súlyosító tényezőként.

A következősen érvényesülő bírói gyakorlat szerint a kóros elmeállapot csak akkor tekinthető enyhítő körülménynek, ha a beszámítási képességet is korlátozza (*BKv. 56. számú vélemény*). A személyiségzavar önmagában nem betegség, hanem a személyiség tartós, rendellenes állapota, mely - rendszerint - az értelmi képességet nem érinti. Lényege az érzelmi, akarati oldalon jelentkező hangulati ingadozásban, és - ezzel párhuzamosan - az önkéntes normakövetés feladására való hajlandóságban foglalható össze. A beszámítási képességet érintő következmény nélküli figyelembevétele azzal a kriminál-politikailag is hátrányos következménnyel járna, hogy olyan elkövetők részesülnének enyhébb elbírálásban, akiktől az átlagosnál nagyobb valószínűséggel várható újabb bűncselekmény elkövetése. Ezért a személyiségzavarra való utalást a másodfokú

bíróság mellőzte, ugyanakkor további enyhítőként értékelte azt, hogy I.rendű vádlotthosszú ideje áll a leg súlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt.

A büntetési tétel Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti közép mértékét az elsőfokú bíróság helytállóan jelölte meg. Ehhez viszonyítot tan a kiszabott - hat év hat hónap tartamú - szabadságvesztés ugyan inkább némileg enyhének, mintsem szigorúnak tekinthető: *lényeges* megváltoztatására a másodfokú bíróság egyik irányban sem látott lehetőséget.

Ez okból a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítására, illetve az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmek eredménytelennek bizonyultak.

Az egyéb rendelkezések is törvényesek voltak, mégis azzal, hogy a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságon 64/2017. tételszám alatt tárgynyilvántartásba vett 1., 2., 6., 15., 16., 17. és 19. sorszámmal jelzett kábítószer el kobzása helyesen a Btk. 72.§ (1) bekezdés c) pontján alapul. A másodfokú bíróság - a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó részét ezzel a pontosítással hagyta helyben.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) bekezdésében írtak szerint az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő is be kell számítani.

P é c s, 2019. június 21.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.192/2018/35/IV. számú ítéletének I.rendű vádlottra vonatkozó része - a Pécsi Ítéltábla Bf.II.16/2019/7. számú végzése folytán - a 2019. évi június hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.

a tanács elnöke